

M. A. ULJANOVALLE

22. II. 03.

Rakas äiti! Kirjeesi sain, suuri merci siitä. Oli hyvin mielenkiintoista saada tietoja Anjutasta. Niin, ole hyvä ja lähetä tämä kirje hänelle: en tiedä hänen osoitettaan. Sain häneltä tosin hiljattain kirjelappusen, josta suuret kiitokset, mutta hän unohti kirjoittaa osoitteensa ja yleensäkin käyttää siinä niin epäselvää kieltä, että olen aivan ymmällä. Vain sinulta sainkin tietää „Kiinan” asukkaista ³⁵⁴. Sehän on myös tavallaan lähempänä Eurooppaa tai Uutta Maailmaa! Käsittääkseni se ei ole vailla mielenkiintoa, vaan on jopa hyvinkin mielenkiintoista.

Vanhaa ystävää minun on kovasti sääli...

Eikö kirjeenvaihto Kiinattaren ³⁵⁵ kanssa kävisi nopeammin Japanin tai jonkin englantilaisen sataman kautta? Meritse on tosin pitempi matka, mutta eurooppalaiset ovat sen sijaan paljon säntillisempiä!

Me elämme entiseen tapaan. Mitään uutta, erikoisen hyvää ei ole, mutta ei ole mitään huonoakaan, ja yleensäkin tunnen itseni paljon vähemmän ueberarbeitet * kuin ennen. Näinä päivinä aion lähteä käymään Saksassa ³⁵⁶. Sää on ihmeen hyvä: kesätakkisillaan on kuuma, on aurinkoa, lämmintä tuulta... haluttaisi olla aina vain kävelyllä.

Miten teillä? Missä Mitja ja hänen vaimonsa nykyisin ovat? Kuinka Manjasha jaksaa?

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja toivotan terveyttä.

Sinun V. Ul.

Parhaimmat terveiseni kaikille omaisille ja erittäinkin Anjalle ja Markille!

Lähetetty Lontoosta Samaraan

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* — rasittuneeksi. *Toim.*